

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-22-06

Druk nr 357

Warszawa, 21 lutego 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego wraz z projektami aktów wykonawczych.

Uprzejmie proszę Pana Marszałka o nadanie priorytetu pracom nad projektem ustawy, co umożliwi producentom tytoniu skorzystanie ze środków unijnych w uproszczonym systemie płatności bezpośrednich.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego

Art. 1. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

5) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa:

1) zadania i właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie określonej przepisami Unii Europejskiej organizacji rynków:

- a) owoców i warzyw,
- b) chmielu,
- c) suszu paszowego;

6) organizację rynku tytoniu, w tym warunki i tryb udzielania płatności uzupełniającej, o której mowa w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone

systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 269, z późn. zm.), w zakresie produkcji surowca tytoniowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”;

1) po art. 1a dodaje się art. 1b w brzmieniu:

„Art. 1b. Do postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa albo przepisy wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 1 stanowią inaczej.”;

1) w art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje o:

- 1) wynikach kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1,
- 2) których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 7

– na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”;

1) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, składa się w terminie do 3 miesięcy przed rozpoczęciem kolejnego kwartału rocznego okresu realizacji planu dochodzenia do uznania.”;

1) w art. 10 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje dotyczące wstępnie uznanych grup i uznanych organizacji producentów oraz ich zrzeszeń – na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”;

1) w art. 13 w ust. 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) informacje o zakresie swojej działalności, na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych – marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów.”;

1) w art. 15 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w ust. 1 pkt 4-6, w terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia kontroli.”;

1) w art. 16 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i art. 13 ust. 1 pkt 7, oraz o wynikach kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1.”;

1) w art. 19 w ust. 2 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 10 ust. 1 pkt 3 i art. 13 ust. 1 pkt 7,

mając na względzie wykonanie obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.”;

1) w art. 20 w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) uznania grupy producentów chmielu;
- 2) cofnięcia uznania grupie producentów chmielu.”;

1) w art. 23:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uznanych grupach producentów chmielu;”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:

- 1) powierzchni uprawy chmielu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 28 marca,
 - 2) wielkości zbiorów chmielu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 30 kwietnia
- roku następującego po roku zbioru.”;

12) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Rynek tytoniu

Art. 25. Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

- 1) surowiec tytoniowy – wysuszone liście tytoniu;
- 2) pierwszy przetwórca – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, wykonującą dzia-

łalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego, wpisaną do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego;

- 3) pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego – przetwarzanie surowca tytoniowego mające na celu uzyskanie produktu nadającego się do przechowywania i dalszego przetwarzania;
- 4) producent surowca tytoniowego – producenta rolnego, w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, produkującego surowiec tytoniowy;
- 5) działka rolna – zwarty obszar gruntu rolnego, na którym jest prowadzona uprawa tytoniu, wchodzący w skład gospodarstwa rolnego.

Art. 26. 1. Warunkiem wykonywania działalności w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego jest uzyskanie wpisu do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego, zwanego dalej „rejestrem pierwszych przetwórców”.

2. Wpis do rejestru pierwszych przetwórców mogą uzyskać podmioty, które:
 - 1) dysponują obiektami gwarantującymi możliwość pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego;
 - 2) nie są producentami surowca tytoniowego, ani nie wykonują czynności związanych

z produkcją lub zbyciem surowca tytoniowego.

3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji dokonuje, w drodze decyzji, na wniosek, wpisu do rejestru pierwszych przetwórców.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:
 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) informacje o:
 -) miejscu położenia obiektów, w których ma się odbywać pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego,
 -) zdolnościach produkcyjnych w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego,
 -) urządzeniach i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego.
5. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, dołączając do niego:
 - 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów, w których ma się odbywać pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego;
 - 2) oświadczenie wnioskodawcy, że nie jest producentem surowca tytoniowego, ani nie

wykonuje czynności związanych z produkcją lub zbyciem surowca tytoniowego.

6. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o:

- 1) wpisie do rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli wnioskodawca spełnia warunki, o których mowa w ust. 2;
- 2) odmowie wpisu do rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 2.

Art. 27. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o skreśleniu pierwszego przetwórcy z rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli:

- 1) obiekty, w których odbywa się pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego, przestały spełniać warunek, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 lub
- 2) pierwszy przetwórcza:
 -) przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2, lub
 -) zbył surowiec tytoniowy przed pierwszym przetworzeniem, lub zbył surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29, lub
 -) przekroczył termin płatności, o którym mowa w art. 33d ust. 2 pkt 5.

2. Decyzja o skreśleniu pierwszego przetwórcy z rejestru pierwszych przetwórców podlega natychmiastowemu wykonaniu.
3. W przypadku wydania decyzji o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców, podmiot skreślony z tego rejestru:
 - 0) wykonuje prawa i obowiązki wynikające z zawartych umów na uprawę tytoniu, o których mowa w art. 32 pkt 2, oraz przetwarza surowiec tytoniowy odebrany na podstawie tych umów;
 - 0) nie zawiera nowych umów na uprawę tytoniu.
4. Podmiot skreślony z rejestru pierwszych przetwórców może ponownie ubiegać się o wpis do tego rejestru po upływie co najmniej:
 - 1) roku od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców stała się ostateczna – w przypadku przekroczenia co najmniej o 30 dni terminu płatności, o którym mowa w art. 33d ust. 2 pkt 5;
 - 2) dwóch lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców stała się ostateczna – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b.

Art. 28. 1. Rejestr pierwszych przetwórców prowadzi się w formie papierowej i w wersji elektronicznej w systemie teleinformatycznym Agencji.

2. Rejestr pierwszych przetwórców jest jawny oraz zawiera dane i informacje, o których mowa w art. 26 ust. 4.
3. Pierwszy przetwórca informuje dyrektora oddziału terenowego Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, o zmianie danych i informacji, o których mowa w art. 26 ust. 4, w terminie 14 dni od dnia jej zaistnienia, dołączając do formularza dokumenty potwierdzające tę zmianę.

Art. 29. 1. Pierwszy przetwórca może zbywać surowiec tytoniowy wyłącznie po pierwszym przetworzeniu.

2. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pierwszy przetwórca może zbywać surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu bezpośrednio przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych lub innemu pierwszemu przetwórcy.

Art. 30. 1. Odbioru surowca tytoniowego dokonuje się w zatwierdzonym punkcie odbioru surowca tytoniowego.

2. O zatwierdzenie punktu odbioru surowca tytoniowego mogą ubiegać się podmioty, które dysponują obiektami lub pomieszczeniami oraz urządzeniami zapewniającymi prawidłowe prowadzenie odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego.

3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji dokonuje, w drodze decyzji, na wniosek, zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:
 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) informację o miejscu położenia obiektu lub pomieszczenia, w którym ma być prowadzony odbiór i klasyfikacja surowca tytoniowego;
 - 3) informację o urządzeniach przeznaczonych do odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego oraz ich rozmieszczeniu w obiekcie lub pomieszczeniu.
5. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, dołączając do niego dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektu lub pomieszczenia, w którym ma być prowadzony odbiór i klasyfikacja surowca tytoniowego.
6. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o:
 - 1) zatwierdzeniu punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli wnioskodawca spełnia warunek, o którym mowa w ust. 2;
 - 2) odmowie zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli wnioskodawca

nie spełnia warunku, o którym mowa w ust. 2.

Art. 31. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję w sprawie cofnięcia zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli punkt odbioru surowca tytoniowego przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 30 ust. 2.

Art. 32. Płatność uzupełniająca, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2, zwana dalej „płatnością”, przysługuje producentowi surowca tytoniowego za ilość surowca tytoniowego:

- 1) wyprodukowanego na działce rolnej, której całość lub część jest położona w rejonie uprawy tytoniu;
- 2) dostarczonego pierwszemu przetwórcy, w ramach umowy na uprawę tytoniu, spełniającej warunki określone w art. 33d.

Art. 33. 1. Prawo do uzyskania płatności nabywa, z mocy ustawy, osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która:

- 1) w 2003 r. posiadała limit produkcji surowca tytoniowego, w tym również limit przyznany z rezerwy limitu krajowego produkcji surowca tytoniowego, i w ramach tego limitu zawarła umowę kontraktacji z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na prowadzenie

działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego lub

- 2) nie będąc grupą producentów tytoniu, posiadała w 2004 r. lub 2005 r. kwotę produkcji surowca tytoniowego i w ramach tej kwoty zawarła w danym roku umowę na uprawę tytoniu z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, lub
 - 3) będąc członkiem grupy producentów tytoniu, była objęta podziałem kwoty produkcji surowca tytoniowego wynikającym z decyzji o przyznaniu kwoty produkcji surowca tytoniowego tej grupie na 2004 r. lub 2005 r. i zawarła w danym roku umowę kontraktacji z tą grupą.
2. Warunek zawarcia umowy na uprawę tytoniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz warunek zawarcia umowy kontraktacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy producentów surowca tytoniowego, którzy nie posiadali limitu produkcji surowca tytoniowego w 2003 r. i kwoty produkcji surowca tytoniowego w 2004 r.
 3. Prawo do uzyskania płatności nie przysługuje osobom i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, o których mowa w ust. 1, które w latach 2003-2005 przeniosły własność gospodarstwa rolnego lub jego części na inne osoby albo jednostki

organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, jeżeli w związku z tym przeniesieniem zbywcy przestali być posiadaczami limitu produkcji surowca tytoniowego lub kwoty produkcji surowca tytoniowego, chyba że posiadały kwotę produkcji surowca tytoniowego na 2005 r. i zawarły, w ramach tej kwoty, umowę na uprawę tytoniu z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego lub umowę kontraktacji z grupą producentów tytoniu, a zobowiązania i wierzytelności wynikające z tych umów nie zostały przeniesione na inny podmiot.

- Art. 33a. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje, na wniosek, decyzję w sprawie stwierdzenia nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności.
2. Wniosek, składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, zawiera w szczególności:
- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
 - 3) numer REGON – jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną;
 - 4) numer identyfikacyjny wnioskodawcy, o którym mowa w przepisach o krajowym

systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności – jeżeli został nadany.

3. Wnioskodawca dołącza do wniosku oświadczenie, że spełnia warunki nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności.
4. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzje o:
 - 1) stwierdzeniu nabycia prawa do uzyskania płatności, jeżeli wnioskodawca spełnia warunki nabycia tego prawa z mocy ustawy i wpisuje wnioskodawcę do rejestru określonego w art. 33c;
 - 2) odmowie stwierdzenia nabycia prawa do uzyskania płatności, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków nabycia tego prawa z mocy ustawy.

Art. 33b. 1. Prawo do uzyskania płatności jest niepodzielne, może być zbywane i podlega dziedziczeniu.

2. W przypadku nabycia prawa do uzyskania płatności przez podmiot, któremu już przysługuje prawo do uzyskania płatności, uważa się, że podmiot ten dysponuje jednym prawem do uzyskania płatności.
3. W przypadku gdy prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom, nabycie takiego prawa przez jeden z tych podmiotów skutkuje wygaśnięciem jego uprawnień w zakresie łącznego prawa do uzyskania płatności.

4. W przypadku gdy podmiotowi przysługuje prawo do uzyskania płatności, nabycie takiego prawa łącznie z innymi podmiotami w zakresie dotyczącym tego podmiotu uznaje się za bezskuteczne.
5. Przeniesienia prawa do uzyskania płatności w drodze czynności prawnej dokonuje się pod rygorem nieważności, w formie pisemnej.
6. Jeżeli prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom, to:
 - 1) rozporządzenie tym prawem, w zakresie określonym w ust. 1, wymaga zgody wszystkich podmiotów, którym to prawo przysługuje, wyrażonej, pod rygorem nieważności, w formie pisemnej;
 - 2) w przypadku śmierci osoby fizycznej albo rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, jej uprawnienia wynikające z łącznego prawa do uzyskania płatności wygasają;
 - 3) płatność przyznaje się podmiotowi wskazanemu, w formie pisemnej z notarialnie poświadczonymi podpisami, przez pozostałe podmioty, którym przysługuje prawo do uzyskania płatności.
7. W przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 6 pkt 1, każdy z podmiotów, którym łącznie przysługuje prawo do uzyskania płatności, może żądać rozstrzygnięcia przez sąd. Sąd orzeka, uwzględniając interesy wszystkich podmiotów.

8. Nabywca prawa do uzyskania płatności składa do dyrektora oddziału terenowego Agencji wnioski o wpis do rejestru określonego w art. 33c, zawierający informacje, o których mowa w art. 33a ust. 2, wraz z kopią dokumentu potwierdzającego nabycie tego prawa, w terminie 10 dni od dnia jego nabycia.

Art. 33c. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji prowadzi rejestr podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności, zwany dalej „rejestrem producentów”.

2. Rejestr producentów prowadzi się w formie papierowej i w wersji elektronicznej w systemie teleinformatycznym Agencji. Rejestr producentów jest jawny i zawiera dane, o których mowa w art. 33a ust. 2, oraz informację o zdarzeniu prawnym, na podstawie którego podmiot posiadający prawo do uzyskania płatności nabył to prawo.
3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, w przypadku, o którym mowa w art. 33b ust. 8, wydaje decyzje o:
 - 1) skreśleniu z rejestru producentów zbywcy prawa do uzyskania płatności oraz
 - 2) wpisie do rejestru producentów nabywcy prawa do uzyskania płatności.
4. Podmiot wpisany do rejestru producentów informuje dyrektora oddziału terenowego Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, o zmianie danych,

o których mowa w art. 33a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia jej zaistnienia.

5. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o odmowie wpisu do rejestru producentów nabywcy prawa do uzyskania płatności, jeżeli zbywca tego prawa nie jest wpisany do tego rejestru.

Art. 33d. 1. W umowie na uprawę tytoniu, o której mowa w art. 32 pkt 2, producent surowca tytoniowego niebędący członkiem grupy producentów tytoniu wpisany do rejestru producentów lub grupa producentów tytoniu, w ramach umów kontraktacji zawartych z członkami grupy wpisanymi do rejestru producentów, zobowiązują się do wytworzenia i dostarczenia pierwszemu przetwórcy oznaczonej ilości surowca tytoniowego, a pierwszy przetwórca zobowiązuje się ten surowiec odebrać w umówionym terminie i zapłacić za niego umówioną cenę.

2. Umowa na uprawę tytoniu określa ponadto, w szczególności:
 - 1) grupę odmian tytoniu;
 - 2) rejon i wielkość powierzchni uprawy tytoniu oraz dane umożliwiające identyfikację działek rolnych, na których uprawia się tytoń, określone w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
 - 3) numer identyfikacyjny producenta surowca tytoniowego nadany na podstawie przepisów

- o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
- 4) minimalne wymagania jakościowe surowca tytoniowego, uzgodnione między stronami umowy;
 - 5) nie dłuższy niż miesiąc, licząc od dnia dostarczenia, termin płatności za dostarczony surowiec tytoniowy;
 - 6) listę producentów surowca tytoniowego wraz z informacjami, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz o ilości surowca tytoniowego przewidzianej do dostarczenia, jeżeli umowa została zawarta z grupą producentów tytoniu.
3. Umowa na uprawę tytoniu nie podlega zmianom w zakresie całkowitej ilości surowca tytoniowego przewidzianej do dostarczenia.
 4. Umowa kontraktacji zawiera w szczególności postanowienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1-5.
 5. Umowę kontraktacji oraz umowę na uprawę tytoniu zawiera się do dnia 15 marca roku zbioru oddzielnie dla każdej z grup odmian tytoniu. Kopię umowy na uprawę tytoniu producent surowca tytoniowego lub grupa producentów tytoniu przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji w terminie do dnia 15 maja roku zbioru.
 6. Producent surowca tytoniowego lub grupa producentów tytoniu przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacje

o zmianach umów na uprawę tytoniu oraz kopię dokumentów potwierdzających te zmiany w terminie do dnia 15 września roku zbioru.

Art. 33e. 1. Płatność przyznaje dyrektor oddziału terenowego Agencji w drodze decyzji, na wniosek złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta surowca tytoniowego;
- 2) oświadczenie producenta surowca tytoniowego o ilości surowca tytoniowego dostarczonego pierwszemu przetwórcy w ramach umowy na uprawę tytoniu;
- 3) numer umowy na uprawę tytoniu;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
- 5) numer REGON – jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną;
- 6) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające informacje o ilości surowca tytoniowego dostarczonego

pierwszemu przetwórcy w ramach umowy na uprawę tytoniu;

- 2) dokument, o którym mowa w art. 33b ust. 6 pkt 3 – jeżeli prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom.
4. Płatność przyznaje się w wysokości iloczynu maksymalnej stawki płatności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 33f ust. 7, współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 33f ust. 5 oraz ilości surowca tytoniowego dostarczonego, zgodnie z art. 32 pkt 2.

Art. 33f. 1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji przyznaje z urzędu producentowi surowca tytoniowego płatność wyrównawczą, jeżeli:

- 1) ilość surowca tytoniowego objęta umowami na uprawę tytoniu jest większa od krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej określonej w załączniku nr 12 do Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864), zwanego dalej „Traktatem”;

2) całkowita ilość surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2 jest mniejsza od ilości surowca tytoniowego objętej umowami na uprawę tytoniu.

2. Stawka płatności wyrównawczej stanowi iloraz:

1) różnicy między:

-) iloczynem maksymalnej stawki płatności określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 oraz krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej określonej w załączniku nr 12 do Traktatu a
-) sumą płatności przyznanej zgodnie z art. 33e ust. 4 i

2) całkowitej ilości surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2.

3. Stawka płatności, o której mowa w ust. 2, nie może przekraczać różnicy między maksymalną stawką płatności określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 a iloczynem tej maksymalnej stawki oraz współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.
4. Płatność wyrównawczą przyznaje się w wysokości iloczynu stawki określonej zgodnie z ust. 2 oraz ilości surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2.
5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa, w drodze rozporządzenia, corocznie, w terminie do dnia 31 sierpnia, współczynnik zabezpieczający przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości, mając na względzie ilość surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu w danym roku oraz zobowiązania wynikające z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz sposób wypłaty płatności, a także płatności wyrównawczej producentom surowca tytoniowego, mając na względzie konieczność określenia terminów składania wniosków, terminów wypłaty płatności, a także zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności;

- 2) rejonu uprawy tytoniu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju i tradycyjnie wyodrębnionych rejonów uprawy tytoniu oraz grupy odmian tytoniu przeznaczone do uprawy w poszczególnych rejonach i odmiany tytoniu należące do poszczególnych grup odmian tytoniu, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Izb Rolniczych, związków rolniczych zrzeszeń branżowych producentów surowca tytoniowego o zasięgu krajowym oraz Krajowego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego.
7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, corocznie, w terminie do dnia 15 sierpnia, maksymalną stawkę płatności dla producentów surowca tytoniowego w danym roku zbioru, mając na względzie założenia do ustawy budżetowej na dany rok, zobowiązania wynikające z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych oraz przepisy Unii Europejskiej obowiązujące w tym zakresie.

Art. 33g. 1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole:

- 1) pierwszych przetwórców,
 - 2) punktów odbioru surowca tytoniowego,
 - 3) producentów surowca tytoniowego – zgodnie z rocznym planem kontroli.
2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w:
- 1) ust. 1 pkt 1 i 2 – Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
 - 2) ust. 1 pkt 3 – Agencji Restrukturyzacji.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza się w zakresie:
 - 1) dostaw surowca tytoniowego, jego pierwszego przetwarzania i przygotowania do obrotu;
 - 2) spełniania warunków, określonych w art. 26 ust. 2, niezbędnych do uzyskania wpisu do rejestru pierwszych przetwórców;
 - 3) przestrzegania przez pierwszych przetwórców terminów zapłaty producentom surowca tytoniowego ceny zakupu za dostarczony surowiec tytoniowy;
 - 4) przestrzegania przez pierwszych przetwórców warunków określonych w art. 29.
4. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się w zakresie prawidłowości odbioru surowca tytoniowego oraz spełniania przez punkt odbioru surowca tytoniowego warunku, określonego w art. 30 ust. 2, niezbędnego do uzyskania zatwierdzenia.
5. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przeprowadza się w zakresie prawdziwości danych zawartych w umowie na uprawę tytoniu.
6. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2:
 - 1) pkt 1 – przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
 - 2) pkt 2 – przepisy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

7. W przypadku przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 3, osoba upoważniona do wykonywania czynności kontrolnych ma prawo wstępu na teren gospodarstwa rolnego, w którym jest produkowany tytoń.

Art. 33h. 1. Pierwszy przetwórcza przekazuje:

1) Prezesowi Agencji informacje o:

-) maksymalnych i minimalnych cenach za kilogram surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 30 czerwca roku zbioru,
-) ilości surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 31 marca roku zbioru,
-) wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 30 maja roku następującego po roku zbioru,
-) średniej cenie ważonej za kilogram surowca tytoniowego płaconej przez pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 30 maja roku następującego po roku zbioru,
-) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy

odmian tytoniu – do dnia 30 czerwca roku następującego po roku zbioru;

- 2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacje o planowanych, w każdym miesiącu od dnia 1 września roku zbioru do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku zbioru, terminach odbioru surowca tytoniowego – nie później niż 14 dni przed początkiem miesiąca, którego te informacje dotyczą.

2. Prezes Agencji przekazuje:

- 1) Komisji Europejskiej, na jej wniosek, informacje o:
 - a) nazwach i adresach pierwszych przetwórców,
 - b) liczbie umów na uprawę tytoniu oraz wielkości powierzchni uprawy prowadzonej na podstawie tych umów, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
 - c) ogólnej liczbie producentów surowca tytoniowego oraz liczbie producentów surowca tytoniowego należących do uznanych grup producentów tytoniu, z podziałem na producentów surowca tytoniowego uprawiających poszczególne grupy odmian tytoniu,
 - d) liczbie pierwszych przetwórców, którzy zawarli umowy na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
 - e) których mowa w ust. 1 pkt 1;

- 2) właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym tytoń został wyprodukowany, kopie umów na uprawę tytoniu oraz inne dokumenty niezbędne do wypłaty płatności.
 3. Prezes Agencji przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
 4. Prezes Agencji przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:
 - 1) powierzchni uprawy tytoniu prowadzonej na podstawie umów na uprawę tytoniu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 28 marca,
 - 2) wielkości dostaw surowca tytoniowego dokonanych na podstawie umów na uprawę tytoniu, z danego roku zbioru, wyprodukowanego w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 30 kwietnia– roku następującego po roku zbiorów.
 5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej, na jej wniosek:
 - 1) informacje o rejonach uprawy tytoniu oraz grupach odmian tytoniu przeznaczonych do uprawy w poszczególnych rejonach;
 - 2) inne informacje o rynku tytoniu.”;
- 13) w art. 40:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Kto wbrew obowiązkowi nie przekazuje:

1) Prezesowi Agencji informacji o:

-) maksymalnych i minimalnych cenach za kilogram surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach na uprawę tytoniu,
-) wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru,
-) średniej cenie ważonej za kilogram surowca tytoniowego płaconej przez pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
-) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu,

2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacji o:

- a) zmianie danych, o których mowa w art. 26 ust. 4,
- b) planowanych terminach odbioru surowca tytoniowego, o których mowa w art. 33h ust. 1 pkt 2

– podlega karze grzywny.”,

b) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Kto:

- 1) udaremnia lub utrudnia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów,

- 2) nie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1,
 - 3) wykonuje działalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego bez uzyskania wpisu do rejestru pierwszych przetwórców,
 - 4) będąc pierwszym przetwórcą, zbywa surowiec tytoniowy lub surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29,
 - 5) prowadzi odbiór surowca tytoniowego poza zatwierdzonym punktem odbioru surowca tytoniowego
- podlega karze grzywny.”.

Art. 2. 1. W 2006 r. wnioski o wydanie decyzji w sprawie stwierdzenia nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności składa się w terminie do dnia 15 maja.

2. W przypadku złożenia wniosku o wydanie decyzji w sprawie stwierdzenia nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności, po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, płatność uzupełniająca, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie przysługuje za surowiec tytoniowy wyprodukowany w 2006 r.

Art. 3. 1. W 2006 r. płatność uzupełniająca, o której mowa w art. 2 ust. 2, przysługuje:

- 1) za ilość surowca tytoniowego:
)wyprodukowanego na działce rolnej, której całość lub część jest położona w rejonie uprawy tytoniu,

)dostarczonego pierwszemu przetwórcy, w ramach umowy na uprawę tytoniu zawartej z pierwszym przetwórcą przez:

- producenta surowca tytoniowego niebędącego członkiem grupy producentów tytoniu, lub
- grupę producentów tytoniu, w ramach umów kontraktacji zawartych z członkami grupy;

2) podmiotowi, który jest wpisany do rejestru podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności.

2. W 2006 r. umowę na uprawę tytoniu oraz umowę kontraktacji zawiera się do dnia 31 marca.

3. W 2006 r. pierwszy przetwórcza przekazuje Prezesowi Agencji informacje o ilości surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu, do dnia 15 kwietnia.

Art. 4. Przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego na podstawie przepisów dotychczasowych, uznaje się za pierwszych przetwórców surowca tytoniowego wpisanych do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 5. Postępowania w sprawach dotyczących organizacji rynku tytoniu, w tym dotyczących przyznawania i wypłaty płatności dla producentów surowca tytoniowego, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, toczą się na zasadach i w trybie określonym w przepisach dotychczasowych.

Art. 6. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33f ust. 6 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu wprowadza, w zakresie organizacji rynku tytoniu, do prawodawstwa polskiego rozwiązania prawne i organizacyjne, których przyjęcie jest konieczne w celu dostosowania przepisów krajowych do rozwiązań wynikających z reformy rynku tytoniu wprowadzonej rozporządzeniem Rady (WE) nr 864/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz dostosowujące je w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwy, Łotwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej (Dz.Urz. UE L 161 z 30.04.2004, str. 48; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 136).

Analiza przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 269, z późn. zm.), a także rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz.Urz. UE L 345 z 20.11.2004, str. 1, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym

wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.Urz. UE L 141 z 30.04.2004, str. 18, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 44, str. 243, z późn. zm.), wskazuje, że szczegółowe przepisy dotyczące organizacji rynku tytoniu zawarte w tych rozporządzeniach obowiązują bezpośrednio i wprost we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej stosujących system jednolitej płatności obszarowej (SPS). Natomiast nie są one bezpośrednio stosowane w nowych państwach członkowskich Unii Europejskiej, które tak jak Rzeczpospolita Polska zdecydowały się, na podstawie art. 143b rozporządzenia nr 1782/2003, na zastosowanie uproszczonego systemu płatności bezpośrednich (SAPS). Niemniej jednak, zgodnie z wyjaśnieniami uzyskanymi z Komisji Europejskiej, państwa członkowskie Unii Europejskiej, które zdecydowały się na zastosowanie uproszczonego systemu płatności bezpośrednich, powinny wprowadzić rozwiązania prawne zbliżające je do systemu stosowanego w państwach członkowskich Unii Europejskiej przed jej rozszerzeniem w 2004 r. (UE-15). Za przyjęciem rozwiązań analogicznych do rozwiązań przyjętych w wyżej wymienionych przepisach Unii Europejskiej przemawia również fakt, że po zakończeniu okresu stosowania uproszczonego systemu płatności bezpośrednich, a więc najpóźniej do 2008 r., wszystkie przepisy wspólnotowe będą obowiązywały Polskę bezpośrednio i wprost.

W związku z powyższym, w projekcie ustawy, w odniesieniu do nowelizowanych przepisów dotyczących organizacji rynku tytoniu, przyjęto konstrukcję przepisów krajowych odzwierciedlających przepisy wspólnotowe możliwe do zastosowania w uproszczonym systemie płatności bezpośrednich.

Podstawową zmianą wspólnej polityki rolnej w zakresie regulacji rynku tytoniu jest zniesienie mechanizmu kwotowania produkcji surowca tytoniowego począwszy od 2006 r. Zgodnie z wyjaśnieniami uzyskanymi z Komisji Europejskiej zniesienie możliwości kwotowania produkcji surowca tytoniowego obowiązuje we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, w tym również w państwach stosujących uproszczony system płatności bezpośrednich w odniesieniu do płatności uzupełniających finansowanych wyłącznie z budżetu

krajowego. Dotychczas obowiązująca krajowa kwota produkcji surowca tytoniowego (37.933 tony) przyznana Polsce przez Radę Unii Europejskiej (załącznik nr 12 do Traktatu Akcesyjnego) na lata 2004-2005 będzie nadal wykorzystywana w celu określenia maksymalnej wysokości wsparcia, jakiego Polska może udzielać producentom surowca tytoniowego w ramach płatności uzupełniających (maksymalna krajowa koperta płatności uzupełniających).

Zachodzi zatem konieczność usunięcia z obecnie obowiązującej ustawy przepisów dotyczących przyznawania kwot produkcji surowca tytoniowego producentom surowca tytoniowego i grupom producentów tytoniu oraz administrowania tymi kwotami.

Art. 26-28 zmienianej ustawy zawierają warunki wykonywania działalności w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego oraz przepisy regulujące zagadnienia dotyczące wpisu, odmowy wpisu oraz skreślenia podmiotów z rejestru pierwszych przetwórców. Wpis do rejestru zastąpi wymagany obecnie obowiązek uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego. Jednocześnie określenie wymagań, których spełnienie jest niezbędne w celu uzyskania wpisu do rejestru pierwszych przetwórców i wykonywania działalności w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego (art. 26 ust. 2), pozwoli na wpisanie pierwszych przetwórców uznanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na listę przetwórców wspólnotowych publikowaną przez Komisję Europejską, a co za tym idzie – umożliwienie funkcjonowania tych podmiotów na jednolitym rynku.

Przepisy art. 27 zmienianej ustawy określają przypadki, w których dokonuje się skreślenia pierwszego przetwórcy z rejestru pierwszych przetwórców. Dotychczas zasady dotyczące cofnięcia zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego wynikały wprost z przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz.Urz. UE L 358 z 31.12.1998,

str. 17, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 24, str. 250, z późn. zm.), które przestało obowiązywać z dniem 1 stycznia 2006 r. Projektowane przepisy dotyczące skreślenia podmiotu z listy pierwszych przetwórców zostały, w toku uzgodnień międzyresortowych, rozszerzone o możliwość wydania decyzji o skreśleniu z rejestru w przypadku, gdy pierwszy przetwórcza zbywa surowiec tytoniowy bez pierwszego przetworzenia lub zbywa surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu innym podmiotom niż producenci wyrobów tytoniowych lub pierwsi przetwórcy surowca tytoniowego (art. 27 ust. 1 pkt 2 lit. b zmienianej ustawy). Przepis ten jest następstwem art. 29 zmienianej ustawy określającego warunki zbywania surowca tytoniowego. Wykluczenie możliwości zbywania surowca tytoniowego bez przetworzenia oraz ograniczenie zbywania przetworzonego surowca tytoniowego, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiotowi innemu niż producent wyrobów tytoniowych lub pierwszy przetwórcza, ma na celu wyeliminowanie możliwości dostarczania surowca do nielegalnej produkcji wyrobów tytoniowych.

W art. 30 i 31 zmienianej ustawy uszczegółowiono dotychczas obowiązujące warunki dotyczące zatwierdzania punktu odbioru surowca tytoniowego i cofnięcia tego zatwierdzenia.

W art. 32-33e zmienianej ustawy zostały zawarte przepisy określające kryteria nabycia z mocy ustawy prawa do uzyskania płatności uzupełniającej dla producentów surowca tytoniowego oraz regulujące przyznawanie tych płatności.

Ograniczona pula środków, które mogą być przeznaczone na płatności uzupełniające dla producentów surowca tytoniowego przy jednoczesnym braku możliwości kwotowania produkcji, skutkuje koniecznością określenia nowych zasad przyznawania płatności takim producentom. Dotychczas stosowane rozwiązanie, polegające na kwotowaniu produkcji surowca tytoniowego, zabezpieczało przed wypłatą płatności dla producentów surowca tytoniowego ponad środki wynikające z kwoty produkcji przyznanej poszczególnym państwom członkowskim Unii Europejskiej przez Radę Unii Europejskiej. Projekt ustawy zakłada, zgodnie z ustaleniami reformy, że płatności dla

producentów surowca tytoniowego będą wypłacane do każdej ilości surowca tytoniowego wyprodukowanej w Polsce w ramach umów na uprawę tytoniu. Takie rozwiązanie powoduje konieczność stosowania redukcji stawki płatności w przypadku, gdy faktyczna produkcja w danym roku zbiorów przekroczy dotychczasową kwotę produkcji przyznaną Polsce (37.933 tony), tj. wielkość, która od 2006 r. będzie wykorzystywana wyłącznie do określenia maksymalnej krajowej koperty płatności uzupełniających dla plantatorów tytoniu.

W art. 32 ograniczono płatność wyłącznie do surowca tytoniowego wyprodukowanego w rejonie uprawy i dostarczonego pierwszemu przetwórcy na podstawie umowy na uprawę tytoniu, co jest zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w UE-15, a także stanowi kontynuację obecnie obowiązujących przepisów w tym zakresie.

W art. 33 w ust. 1 i 2 zmienianej ustawy określono warunki, jakie musi spełniać producent surowca tytoniowego, żeby być uprawnionym do uzyskania płatności, tj. obowiązek zawarcia w latach 2003–2005 umowy na uprawę tytoniu lub umowy kontraktacji w ramach przyznanego limitu lub kwoty produkcji surowca tytoniowego. Warunek ten ogranicza beneficjentów wyłącznie do tych producentów, którzy faktycznie produkowali tytoń w okresie referencyjnym (lata 2003-2005), a jednocześnie zabezpiecza przed zwiększeniem produkcji przez nowych plantatorów, co mogłoby skutkować redukcją stawki płatności. Z obowiązku zawarcia umowy na uprawę tytoniu wyłączeni zostali ci producenci, którzy nabyli kwotę produkcji surowca tytoniowego dopiero w 2005 r. (ust. 2). Ponadto w ust. 3 tego artykułu określono zasadę, że prawo do uzyskania płatności nie przysługuje tym producentom, którzy w okresie referencyjnym zrezygnowali z uprawy tytoniu przez przeniesienie własności gospodarstwa rolnego lub jego części, jeżeli w związku z tym przeniesieniem zbywcy przestali być posiadaczami limitu produkcji surowca tytoniowego lub kwoty produkcji surowca tytoniowego, chyba że posiadali kwotę produkcji surowca tytoniowego na 2005 r. i zawarli, w ramach tej kwoty, umowę na uprawę tytoniu z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego lub umowę kontraktacji z grupą producentów tytoniu,

a zobowiązania i wierzytelności wynikające z tych umów nie zostały przeniesione na inny podmiot.

W art. 33a zmienianej ustawy określono warunki potwierdzania nabycia prawa do uzyskania płatności z mocy ustawy, przez dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego.

W art. 33b ust. 1 zmienianej ustawy określono zasadę, że prawo do uzyskania płatności jest niepodzielne, może być zbywane i podlega dziedziczeniu. Brak możliwości ilościowego ograniczenia prawa do płatności, jakim było kwotowanie produkcji, powoduje konieczność wprowadzenia zasady niepodzielności prawa do płatności w celu zabezpieczenia przed zwiększaniem liczby uprawnionych do płatności. Ponadto wprowadzona zasada niepodzielności prawa do uzyskania płatności powoduje konieczność uregulowania zagadnień związanych z łącznym przysługiwaniem tego prawa kilku podmiotom (ust. 3-7).

Art. 33c zmienianej ustawy reguluje zagadnienia dotyczące prowadzenia rejestru producentów posiadających prawo do uzyskania płatności.

W art. 33d zawarto przepisy dotyczące zawierania umów na uprawę tytoniu oraz umów kontraktacji. Projektowane rozwiązanie, poza koniecznym zniesieniem przepisów dotyczących kwotowania produkcji surowca tytoniowego, przewiduje zasadę, że umowy te może zawierać tylko producent surowca tytoniowego wpisany do rejestru producentów, a więc posiadający prawo do uzyskania płatności. Wyeliminowano również możliwość zmiany umowy na uprawę tytoniu w zakresie całkowitej ilości surowca tytoniowego przewidzianej do dostarczenia. Niewprowadzenie takiego ograniczenia skutkowałoby brakiem możliwości ustalenia całkowitej wielkości kontraktacji w Polsce w danym roku, a co za tym idzie, brakiem możliwości określenia współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości, o którym mowa w art. 33f ust. 5. Ponadto w ust. 5 okres zawierania umów na uprawę tytoniu oraz umów kontraktacji skrócono do dnia 15 marca roku zbioru (dotychczas do 30 maja). Zmiany tej dokonano na wniosek przedstawicieli związków plantatorów tytoniu, co ich zdaniem usprawni proces kontraktacji. Dodatkowo w ust. 6 określono ostateczny termin (15 września roku

zbioru), w którym producent surowca tytoniowego lub grupa producentów tytoniu przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacje o zmianach umów na uprawę tytoniu. Przyjęty termin 15 września eliminuje możliwość dokonywania zmian w umowach na uprawę tytoniu po rozpoczęciu zbiorów tytoniu, co mogłoby powodować trudności administracyjne w przyznawaniu płatności za surowiec tytoniowy wyprodukowany na podstawie tych umów, a jednocześnie zapewnia wystarczający okres na dokonywanie koniecznych zmian wynikających ze specyfiki uprawy tytoniu (po tym terminie wpływ czynników atmosferycznych – takich jak przymrozki i opady atmosferyczne – na wielkość i jakość plonu jest minimalny).

W art. 33e określono warunki, jakie powinien zawierać wniosek o przyznanie płatności (ust. 2 i 3), oraz sposób określania wysokości płatności i przydzielania jej producentom surowca tytoniowego. Proponowane rozwiązanie przewiduje przeprowadzenie następujących kroków przyznawania płatności uzupełniających producentom surowca tytoniowego:

- 1) określenie przez Radę Ministrów maksymalnej stawki płatności (rozporządzenie wydane na podstawie art. 33f ust. 7);
- 2) określenie przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości (art. 33f ust. 5); współczynnik ten, określony na podstawie wielkości kontraktacji, pozwoli na określenie stawki płatności, jaka może być wykorzystana do udzielenia producentom płatności jeszcze przed zakończeniem wszystkich dostaw surowca tytoniowego w Polsce – rozwiązanie takie umożliwi producentom uzyskanie części płatności w czasie trwania skupu surowca tytoniowego, a jednocześnie zabezpieczy przed wypłatą środków w ilości przekraczającej maksymalną kwotę środków, jakie mogą być wykorzystane na płatności dla producentów surowca tytoniowego (maksymalna krajowa koperta płatności uzupełniających);
- 3) wypłatę płatności w trakcie trwania skupu po stawce zabezpieczającej przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości (stawka wynikająca z iloczynu

maksymalnej stawki określonej przez Radę Ministrów i współczynnika zabezpieczającego, o którym mowa w ust. 4);

- 4) określenie całkowitej wielkości produkcji surowca tytoniowego po zakończeniu wszystkich dostaw z danego roku zbioru oraz ewentualne ustalenie ilości środków pozostałych do wypłacenia w formie płatności wyrównawczej, o której mowa w art. 33f ust. 1;
- 5) ewentualną wypłatę z urzędu płatności wyrównawczej, o której mowa w art. 33f ust. 1.

Ponadto w art. 33f ust. 6 pkt 1 i 2 przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych do wydania rozporządzeń w sprawie:

- 1) szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz sposobu wypłaty płatności uzupełniającej oraz płatności wyrównawczej producentom surowca tytoniowego;
- 2) rejonów uprawy tytoniu – płatność będzie przysługiwać tylko na tytoń pochodzący z rejonu uprawy.

W art. 33g zmienianej ustawy zostały zawarte przepisy dotyczące kontroli przeprowadzanych przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego. W porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów kontrole te rozszerzono o kontrole punktów odbioru surowca tytoniowego i plantatorów tytoniu. Ponadto projektowany przepis ust. 6 przewiduje wykorzystanie obowiązujących przepisów o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych do określenia sposobu przeprowadzania kontroli (w przypadku powierzenia kontroli jednostkom, o których mowa w ust. 2 i 3, stosowane będą odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i przepisy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa). Rozwiązanie to zapobiega m.in. konieczności wydawania dodatkowych upoważnień do przeprowadzania kontroli.

Art. 33h zmienianej ustawy określający sposób przekazywania informacji w zakresie rynku tytoniu przez pierwszych przetwórców, Agencję Rynku Rolnego oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych, poza zmianami

porządkowymi oraz zmianami wynikającymi ze zniesienia kwotowania produkcji surowca tytoniowego, zawiera obowiązek przekazania dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacji o planowanych terminach odbioru surowca tytoniowego. Informacje te zostaną wykorzystane do ustalenia planu kontroli punktów odbioru surowca tytoniowego.

Zmiany w przepisach karnych (art. 40 zmienianej ustawy) dotyczą wprowadzenia sankcji za wykonywanie działalności w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego bez wpisu do rejestru, sankcji za prowadzenie odbioru surowca tytoniowego poza zatwierdzonym punktem odbioru oraz sankcje za zbycie surowca tytoniowego niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29, tj. podmiotowi innemu niż producent wyrobów tytoniowych oraz inny pierwszy przetwórcą. Ponadto przepisy te zawierają zmiany porządkowe dotyczące sankcji za nieprzekazywanie przez pierwszych przetwórców informacji dotyczących rynku tytoniu.

Zgodnie z rozwiązaniami wprowadzonymi w UE-15 (usunięcie sektorowych przepisów dotyczących grup producentów rolnych), z dotychczas obowiązujących przepisów zostały usunięte przepisy dotyczące uznawania i cofnięcia uznania grupom producentów tytoniu oraz przekazywania Komisji Europejskiej informacji o takich grupach oraz ich kontroli. Pomimo że Unia Europejska zrezygnowała ze wspierania grup producentów ze środków pochodzących z odpisu od płatności bezpośrednich, grupy producentów tytoniu w Polsce będą mogły nadal korzystać ze wsparcia przewidzianego w przepisach o grupach producentów rolnych i ich związkach.

Art. 2 i 3 projektu ustawy zawierają przepisy przejściowe, które będą obowiązywały w 2006 r. Przepisy art. 3 projektu ustawy przewidują na 2006 r. odstępstwo od zasady, że umowy na uprawę tytoniu mogą być zawierane wyłącznie przez tych producentów, którzy zostali wpisani do rejestru podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności (odstępstwo to dotyczy również umów na uprawę tytoniu zawieranych przez grupę producentów tytoniu w ramach umów kontraktacji zawartych z członkami grupy). Z uwagi na krótki termin na zawieranie umów na uprawę tytoniu (31 marca 2006 r. – ust. 3) od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, uzyskanie wpisu do rejestru

podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności przed tym terminem byłoby niemożliwe. Uzyskanie wpisu do rejestru podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności jest warunkiem niezbędnym do udzielenia producentom surowca tytoniowego płatności uzupełniającej za surowiec tytoniowy wyprodukowany w 2006 r.

Konsekwencją powyższych przepisów jest konieczność określenia w 2006 r. terminu składania wniosków o wydanie decyzji w sprawie stwierdzenia nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności, przekroczenie którego skutkuje brakiem możliwości uzyskania płatności za surowiec tytoniowy wyprodukowany w 2006 r. Przyjęty w art. 2 ust. 1 termin 15 maja pokrywa się z ostatecznym terminem przekazania kopii umowy na uprawę tytoniu dyrektorowi oddziału terenowego Agencji, co umożliwi producentom surowca tytoniowego jednoczesne złożenie tych dokumentów.

Ponadto w art. 3 ust. 3 ostateczny termin przekazywania przez pierwszych przetwórców informacji o ilości surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu wydłużono w 2006 r. z 31 marca do 15 kwietnia. Przepis ten jest konsekwencją wydłużenia w 2006 r. okresu przewidzianego na zawieranie umów na uprawę tytoniu z 15 na 31 marca.

Ponadto projekt ustawy wprowadza, w zakresie organizacji rynków owoców i warzyw, przepisy dotyczące przekazywania przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych do Komisji Europejskiej informacji w zakresie określonym w załączniku III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej (Dz.Urz. UE L 203 z 12.08.2003, str. 25, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 431, z późn. zm.). Ponieważ załącznik III tego rozporządzenia zawiera ogólne wytyczne dotyczące zakresu przekazywanych informacji, Komisja Europejska corocznie określa wzór formularza zawierający szczegółowy zakres informacji, jakie państwo członkowskie jest zobowiązane przekazywać odnośnie do działalności wstępnie uznanych grup, uznanych organizacji oraz ich zrzeszeń. Ponieważ zakres informacji wymaganych do

sporządzenia ww. sprawozdawczości jest w dyspozycji marszałków województw oraz Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, proponowane przepisy (art. 3 ust. 2 i art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej) zobowiązują te podmioty do przekazania ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych odpowiedniego zestawu informacji. Informacje przekazywane przez marszałka województwa uwzględniają również informacje uzyskane od organizacji producentów (art. 13 pkt 7 ustawy zmienianej). Minister właściwy do spraw rynków rolnych dokonuje zbiorczego zestawienia informacji uzyskanych od marszałków województw i Prezesa ARiMR i przekazuje je w sposób określony w art. 16 pkt 4 Komisji Europejskiej. Zaś minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, terminy przekazywania ww. informacji na udostępnionych przez niego formularzach (art. 19 ust. 2 pkt 14 zmienianej ustawy).

Natomiast nowe brzmienie ust. 1 w art. 5 ma na celu ułatwienie dokonywania przez wstępnie uznane grupy producentów zmian w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania. Obecnie obowiązujące przepisy umożliwiają wystąpienie z wnioskiem o zatwierdzenie proponowanej zmiany planu dochodzenia do uznania, która może skutkować najwcześniej w kolejnym roku jego realizacji, co w przypadku zmian wynikających np. ze zdarzeń losowych, wystąpienia bądź przyjęcia członka do wstępnie uznanej grupy bardzo utrudnia bieżące wprowadzanie tych zmian, a tym samym może mieć wpływ na wysokość uzyskanej pomocy finansowej. Proponowana zmiana umożliwi szybsze wdrażanie zatwierdzonych zmian w planie dochodzenia do uznania również w danym roku jego realizacji.

Projekt ustawy wprowadza także, w zakresie regulacji rynku chmielu, zmiany (art. 20 ust. 4 pkt 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 zmienianej ustawy) będące następstwem zmiany dokonanej w prawie wspólnotowym, regulującym rynek chmielu. Z dniem 1 stycznia 2006 r. weszło w życie rozporządzenie Rady (WE) nr 1952/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków chmielu i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1696/71, (EWG) nr 1037/72, (EWG) nr 1981/82 i (EWG) nr 879/73 (Dz.Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 29). Zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia „Państwo członkowskie, na którego

terytorium grupa producentów ma swoją siedzibę statutową, jest upoważnione do uznawania grup producentów” (brak kompetencji do uznawania związków takich grup).

Natomiast zmiana brzmienia art. 23 ust. 6 zmienianej ustawy ma charakter porządkowy, sankcjonujący status quo w zakresie przekazywania, przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, informacji o powierzchni uprawy i wielkości zbiorów chmielu Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy ustawy będą miały zastosowanie przede wszystkim do:

- 1) producentów surowca tytoniowego, podmiotów wykonujących działalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego (pierwsi przetwórcy), Agencji Rynku Rolnego – w części dotyczącej regulacji rynku tytoniu;
- 2) organizacji producentów owoców i warzyw albo ich zrzeszeń, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa – w części dotyczącej regulacji rynków owoców i warzyw;
- 3) marszałków województw.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie ustawy spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa w wysokości ok. 25-50 tys. zł. Środki te zostaną wydatkowane na przebudowę systemu informatycznego Agencji Rynku Rolnego, który zostanie wykorzystany do administrowania płatnościami dla producentów surowca tytoniowego. Działania te zostaną sfinansowane w ramach wydatków zaplanowanych dla Agencji Rynku Rolnego w projekcie ustawy budżetowej na 2006 r.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy ułatwi podejmowanie działalności w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego.

Wejście w życie, zawartych w projekcie ustawy, zasad przyznawania płatności producentom surowca tytoniowego wiąże się z możliwością

zastosowania redukcji stawki płatności, co będzie miało miejsce tylko w przypadku, gdy wielkość produkcji surowca tytoniowego przekroczy dotychczasową kwotę produkcji surowca tytoniowego, tj. 37.933 tony. Przekroczenie to nastąpiłoby dopiero w przypadku zwiększenia produkcji o ok. 50% w stosunku do średniej produkcji z ostatnich 3 lat.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie ustawy pozwoli na zachowanie istniejących miejsc pracy w rolnictwie.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został wysłany do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajową Radę Izb Rolniczych, Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni” oraz Polski Związek Ogrodnicy, Polską Izbę Ogrodniczą, Związek Sadowników RP, Związek Sadowników Polskich, Krajowy Związek Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw dla Przemysłu, Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie i Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego. Ponadto projekt ustawy został skierowany do konsultacji z podmiotami wykonującymi działalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego.

Spośród ww. organizacji uwagi do projektu ustawy przesłały związki plantatorów tytoniu oraz czterech spośród pięciu pierwszych przetwórców surowca tytoniowego. Nadesłane uwagi dotyczyły w szczególności:

- 1) wprowadzenia słowniczka zawierającego definicje podstawowych pojęć stosowanych w rozdziale dotyczącym rynku tytoniu, w tym m.in. definicji surowca tytoniowego, producenta surowca tytoniowego, pierwszego przetwórcy oraz pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego; uwaga została częściowo uwzględniona – wymienione pojęcia zostały zdefiniowane w art. 25 zmienianej ustawy;
- 2) wprowadzenia listy odmian tytoniu uprawianego w kraju z podziałem na grupy odmian tytoniu; uwaga została uwzględniona przez rozszerzenie upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie określenia rejonów uprawy tytoniu (art. 33f ust. 6 pkt 2) – w rozporządzeniu zostaną określone odmiany tytoniu należące do poszczególnych grup odmian;
- 3) wprowadzenia przepisów zabezpieczających producentów surowca tytoniowego przed sytuacją, w której pierwszy przetwórca nie wywiązuje się z zawartych umów na uprawę tytoniu; w tym zakresie zgłoszone zostały następujące propozycje rozwiązań:
 -) wprowadzenie przepisów umożliwiających przeniesienie praw i obowiązków wynikających z zawartych umów na uprawę tytoniu na innego pierwszego przetwórcę; propozycja ta nie została uwzględniona z uwagi na fakt, że dokonanie takiej czynności jest możliwe na podstawie odrębnych przepisów,
 -) wprowadzenie w umowach na uprawę tytoniu kar za niewywiązywanie się z tych umów – propozycja ta nie została uwzględniona, z uwagi na fakt, że producenci surowca tytoniowego mogą dochodzić swoich praw wynikających z zawartych umów na podstawie odrębnych przepisów; ponadto w projekcie ustawy określono jedynie obowiązkowe elementy, jakie powinna zawierać umowa na uprawę tytoniu, i nie wykluczono możliwości określenia takich kar przez strony umowy;
- 4) wprowadzenia rozwiązań ograniczających ilość surowca tytoniowego, jaka może zostać objęta umowami na uprawę tytoniu, do poziomu zdolności przetwórczych pierwszych przetwórców surowca tytoniowego;

propozycja ta nie została uwzględniona, ponieważ określenie takich zdolności przez Agencję byłoby w praktyce niemożliwe;

- 5) określenia szczegółowych warunków technicznych, jakie powinien spełniać zakład pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego; uwaga ta nie została uwzględniona, ponieważ w projekcie ustawy zastosowano definicję pierwszego przetwarzania zgodną z przepisami unijnymi, która nie ogranicza sposobu przetwarzania surowca tytoniowego przy uwzględnieniu określonych warunków technicznych i technologicznych, a określa jedynie, że pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego ma na celu uzyskanie produktu nadającego się do przechowywania i dalszego przetwarzania;
- 6) wprowadzenia zakazu produkcji surowca tytoniowego bez zawartej umowy na uprawę tytoniu i poza rejonem uprawy tytoniu – uwaga ta nie została uwzględniona z uwagi na fakt, że rozwiązanie takie byłoby niezgodne z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej; obowiązek produkowania surowca tytoniowego w ramach umowy na uprawę tytoniu oraz w rejonie uprawy dotyczy wyłącznie surowca tytoniowego, do którego udzielane są płatności uzupełniające, i stanowi kontynuację obecnie obowiązujących rozwiązań;
- 7) określenia wcześniejszego terminu zawierania umów na uprawę tytoniu; uwaga została uwzględniona – projekt ustawy przewiduje określenie ostatecznego terminu zawierania umów na uprawę tytoniu na 31 marca w 2006 r. i 15 marca w pozostałych latach (dotychczas obowiązywał termin 30 maja roku zbioru);
- 8) zobowiązania Rady Ministrów do określenia stawki płatności dla producentów surowca tytoniowego przed ostatecznym terminem zawierania umów na uprawę tytoniu; uwaga ta nie została uwzględniona, z uwagi na fakt, że stawka płatności może zostać określona dopiero po wydaniu przez Komisję Europejską corocznej decyzji zatwierdzającej system płatności stosowanych w Polsce, w tym również maksymalną stawkę płatności dla producentów surowca tytoniowego, niemniej jednak

upoważnienie zawarte w art. 33f ust. 7 przewiduje ostateczny termin określenia przez Radę Ministrów maksymalnej stawki płatności dla producentów surowca tytoniowego na dzień 15 sierpnia roku zbiorów, a więc przed rozpoczęciem dostaw.

Pozostałe organizacje społeczno-zawodowe nie zgłosiły uwag do przedstawionego projektu.

Ponadto w dniu 24 stycznia 2006 r. projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

w sprawie określenia terminów przekazywania informacji przez marszałka województwa, prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz wstępnie uznane grupy i uznane organizacje producentów owoców i warzyw

Na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznane organizacje producentów owoców i warzyw albo zrzeszenia organizacji producentów przekazują marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów lub ich zrzeszenia informacje, o których mowa w art.13 ust.1 pkt 7 w terminie do dnia

§ 2. Marszałek województwa oraz prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przekazują ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 10 ust.1 pkt 3 w terminie do dnia

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr, poz.

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 19 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr poz.).

Zgodnie z art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej Państwa Członkowskie UE corocznie, w terminie do 15 listopada, przekazują Komisji Europejskiej, zgodnie z formatami ustanowionymi przez Komisję, sprawozdawczość dotyczącą organizacji producentów, funduszy operacyjnych, programów operacyjnych oraz kontroli i kar określonych w załączniku III do tego rozporządzenia.

Zgodnie z przepisami w ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.) organem przekazującym do Komisji UE ww. informacje jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, który opracowuje je na podstawie danych uzyskanych od marszałków województw oraz Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Jednocześnie w ww. ustawie nałożono na uznane organizacje producentów owoców i warzyw albo zrzeszenia organizacji producentów obowiązek przekazywania Marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów lub ich zrzeszenia odpowiedniego zakresu informacji.

Ustalone na podstawie ww. rozporządzenia terminy przekazywania przez poszczególne podmioty informacji koniecznych do przygotowania dla Komisji Europejskiej sprawozdawczości, ma na celu zagwarantowanie przekazywania tych informacji w terminie umożliwiającym ich właściwe opracowanie i przygotowanie merytoryczne.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą oddziaływać na uznane organizacje producentów owoców i warzyw, i ich zrzeszenia, marszałków województwa oraz Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie regulacji nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora publicznego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie regulacji nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Regulacje zawarte w rozporządzeniu nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Regulacje zawarte w rozporządzeniu nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ww. rozporządzenia zostanie wysłany do zaopiniowania przez następujące organizacje: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Główny Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa w RP, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajową Radę Izb Rolniczych, Federację Związków

Producentów Rolnych, Polską Radę Rolną, Polski Związek Ogrodniczy, Polską Izbę Ogrodniczą, Związek Sadowników RP, Związek Sadowników Polskich, Krajowy Związek Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw dla Przemysłu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia..... 2006 r.

**w sprawie współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą producentom
surowca tytoniowego płatności w nadmiernej wysokości**

Na podstawie art. 33f ust. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się współczynnik zabezpieczający przed wypłatą płatności za surowiec tytoniowy wyprodukowany w 2006 r. w nadmiernej wysokości, w wysokości:

- 1) – w przypadku tytoniu jasnego - odmian typu Virginia;
- 2) – w przypadku tytoniu jasnego - odmian typu Burley, tytoniu ciemnego suszonego powietrzem oraz tytoniu ciemnego suszonego powietrzem z możliwością dosuszenia i wędzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr , poz. ...
2-33-om

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą producentom surowca tytoniowego płatności w nadmiernej wysokości stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33f ust. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr poz.).

Określony w projekcie współczynnik określa, jaka część maksymalnej stawki płatności określonej przez Radę Ministrów w rozporządzeniu wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 33f ust. 7 ustawy, może zostać wypłacona producentom surowca tytoniowego przed zakończeniem wszystkich dostaw, nie rodząc ryzyka przekroczenia krajowej koperty płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego.

Współczynnik ten został określony na podstawie ilości surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu, która w 2006 r. wynosi:

- 1) – w przypadku tytoniu jasnego - odmian typu Virginia;
- 2) – w przypadku pozostałych odmian tytoniu.

W przypadku odmian typu Virginia całkowita ilość surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę jest o % większa/mniejsza niż dotychczasowa krajowa kwota produkcji surowca tytoniowego (kwota ta – 22.200 tony - została wykorzystana do określenia krajowej koperty płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego dla tej grupy odmian tytoniu). W przypadku pozostałych odmian tytoniu ilość ta jest wyższa/jest niższa od krajowej kwoty produkcji (15.733 tony) o %.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do producentów surowca tytoniowego oraz Agencji Rynku Rolnego. Wejście w życie rozporządzenia umożliwi producentom surowca tytoniowego uzyskanie części płatności w czasie trwania skupu surowca tytoniowego, a jednocześnie zabezpieczy przed wypłatą środków w ilości przekraczającej maksymalną kwotę środków, jakie mogą być wykorzystane na płatności dla producentów surowca tytoniowego.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację na rynku pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz wysłany do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Krajową Radę Izb Rolniczych oraz Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego i Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą producentom surowca tytoniowego płatności w nadmiernej wysokości stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33f ust. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr poz.).

Określony w projekcie współczynnik określa, jaka część maksymalnej stawki płatności określonej przez Radę Ministrów w rozporządzeniu wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 33f ust. 7 ustawy, może zostać wypłacona producentom surowca tytoniowego przed zakończeniem wszystkich dostaw, nie rodząc ryzyka przekroczenia krajowej koperty płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego.

Współczynnik ten został określony na podstawie ilości surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu, która w 2006 r. wynosi:

- 1) – w przypadku tytoniu jasnego - odmian typu Virginia;
- 2) – w przypadku pozostałych odmian tytoniu.

W przypadku odmian typu Virginia całkowita ilość surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę jest o % większa/mniejsza niż dotychczasowa krajowa kwota produkcji surowca tytoniowego (kwota ta – 22.200 tony - została wykorzystana do określenia krajowej koperty płatności uzupełniających dla producentów surowca tytoniowego dla tej grupy odmian tytoniu). W przypadku pozostałych odmian tytoniu ilość ta jest wyższa/jest niższa od krajowej kwoty produkcji (15.733 tony) o %.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do producentów surowca tytoniowego oraz Agencji Rynku Rolnego. Wejście w życie rozporządzenia umożliwi producentom surowca tytoniowego uzyskanie części płatności w czasie trwania skupu surowca tytoniowego, a jednocześnie zabezpieczy przed wypłatą środków w ilości przekraczającej maksymalną kwotę środków, jakie mogą być wykorzystane na płatności dla producentów surowca tytoniowego.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację na rynku pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz wysłany do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Krajową Radę Izb Rolniczych oraz Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego i Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia..... 2006 r.

**w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz sposobu
wypłaty płatności, a także płatności wyrównawczej producentom surowca
tytoniowego**

Na podstawie 33f ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm. ²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Płatność za ilość surowca tytoniowego dostarczonego podmiotowi wykonującemu działalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego, wpisanemu do rejestru pierwszych przetwórców, zwanemu dalej „pierwszym przetwórcą”, jest przyznawana producentowi surowca tytoniowego, który:

- 1) jest wpisany do rejestru producentów, posiadających prawo od uzyskania płatności, prowadzonego przez dyrektora oddziału terenowego Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej "Agencją";
- 2) zawarł umowę na uprawę tytoniu z pierwszym przetwórcą, który w dniu zawierania umowy na uprawę był wpisany do rejestru pierwszych przetwórców albo umowę kontraktacji z grupą producentów tytoniu;
- 3) wyprodukował surowiec tytoniowy na działce rolnej, której całość lub część jest położona w rejonie uprawy tytoniu oraz na powierzchni wskazanej w umowie na uprawę tytoniu;
- 4) w terminie od dnia 1 września danego roku zbioru do dnia 15 kwietnia następnego roku, dostarczył surowiec tytoniowy pierwszemu przetwórcy na

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892)..

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr, poz.

podstawie umowy na uprawę tytoniu, której kopia została przekazana dyrektorowi oddziału terenowego Agencji zgodnie z art. 33d ust. 5 ustawy;

- 5) złożył w oddziale terenowym Agencji wniosek spełniający wymagania określone w art. 33e ust. 1 – 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Producent surowca tytoniowego składa wniosek o przyznanie płatności w terminie od dnia 15 października danego roku zbioru do dnia 20 kwietnia następnego roku - po dostarczeniu całego surowca tytoniowego na podstawie umów, o których mowa w § 1 pkt 2.

§ 3. 1. Producentowi surowca tytoniowego może zostać przyznana płatność za część surowca tytoniowego, dostarczoną w terminie od dnia 1 września do dnia 15 listopada danego roku zbioru, jeżeli w terminie od dnia 16 do dnia 30 listopada danego roku zbioru złożył wniosek o przyznanie płatności za tę część surowca tytoniowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, producentowi surowca tytoniowego może zostać przyznana płatność za ilość surowca tytoniowego dostarczonego przetwórcy w terminie od dnia 1 września danego roku zbioru do dnia 15 kwietnia następnego roku, jeżeli po dostarczeniu całego surowca tytoniowego złożył wniosek o przyznanie płatności do dnia 20 kwietnia roku następującego po roku zbioru, z tym że płatność nie obejmuje ilości surowca tytoniowego, za który Agencja już wypłaciła płatność.

3. Jeżeli na skutek braków formalnych wniosek, o którym mowa w ust. 1, pozostanie bez rozpoznania, producent surowca tytoniowego - po dostarczeniu całego surowca tytoniowego - może złożyć, w terminie do dnia 20 kwietnia roku następującego po roku zbioru, wniosek o przyznanie płatności za ilość surowca tytoniowego dostarczonego przetwórcy w terminie od dnia 1 września danego roku zbioru do dnia 15 kwietnia następnego roku.

§ 4. Dokumentami potwierdzającymi informacje zawarte we wniosku w zakresie ilości surowca tytoniowego dostarczonego w ramach umowy na uprawę tytoniu są:

- 1) zestawienie zbiorcze ilości sprzedanego surowca tytoniowego z danego roku zbioru, sporządzone lub potwierdzone, odrębnie dla każdej umowy na uprawę tytoniu albo umowy kontraktacji, przez producenta surowca tytoniowego;
- 2) kopie lub kserokopie faktur dokumentujących transakcje wykazane w zestawieniu zbiorczym, o którym mowa w pkt 1, potwierdzone za zgodność z oryginałem przez producenta surowca tytoniowego;
- 3) oświadczenie producenta surowca tytoniowego, że tytoń będący przedmiotem wniosku o przyznanie płatności został wyprodukowany na powierzchni określonej w umowie na uprawę tytoniu.

§ 5. Przyznaną producentowi surowca tytoniowego kwotę płatności Agencja wypłaca w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o przyznaniu płatności stała się ostateczna.

§ 6. Płatność wyrównawczą, o której mowa w art. 33e ust. 5 ustawy, Agencja wypłaca z urzędu w terminie 45 dni po zakończeniu wypłaty wszystkich płatności, wynikających z wniosków złożonych w terminie do 20 kwietnia danego roku zbioru.

§ 7. W przypadku śmierci osoby fizycznej lub rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, które złożyły wniosek o przyznanie płatności, a przyznana płatność nie została wypłacona, dyrektor oddziału terenowego Agencji zabezpiecza kwotę środków na wypłatę płatności oraz płatności wyrównawczej do czasu wpisu do rejestru producentów nabywcy prawa do uzyskania płatności.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania oraz sposobu wypłaty płatności, a także płatności wyrównawczej producentom surowca tytoniowego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33f ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr poz.).

Projekt rozporządzenia określa w szczególności:

- 1) warunki przyznawania płatności producentom surowca tytoniowego;
- 2) rodzaje dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku w zakresie ilości surowca tytoniowego dostarczonego w ramach umowy na uprawę tytoniu; dołączenie tych dokumentów do wniosku jest warunkiem przyznania płatności;
- 3) sposób i termin składania wniosków o przyznanie płatności; projektowane przepisy § 3 ust. 1 umożliwiają producentom uzyskanie części płatności (za surowiec tytoniowy sprzedany w okresie od dnia 1 września do dnia 15 listopada danego roku zbioru) przed zakończeniem przez producenta wszystkich dostaw z danego roku zbioru.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do producentów surowca tytoniowego, oraz Agencji Rynku Rolnego. Rozporządzenie nie wiąże się z wysokością płatności dla producentów surowca tytoniowego. Wskazuje natomiast producentom sposób ubiegania się o płatności, a pracownikom Agencji Rynku Rolnego - szczegółowe zasady ich udzielania.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację na rynku pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Poddanie projektu rozporządzenia pod konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz wysłany do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Krajową Radę Izb Rolniczych oraz Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego i Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia..... 2006 r.

w sprawie określenia rejonów uprawy tytoniu

Na podstawie art. 33f ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się następujące rejony uprawy tytoniu:

- 1) rejon lubelsko-podkarpacki obejmujący powiaty: bialski, biłgorajski, brzeski, brzozowski, dąbrowski, dębicki, chełmski, garwoliński, hrubieszowski, janowski, jarosławski, kolbuszowski, krasnostawski, kraśnicki, leżajski, lubaczowski, lubartowski, lubelski, łańcucki, łęczyński, łukowski, mielecki, niżański, opatowski, opolski z siedzibą władz powiatu w Opolu Lubelskim, parczewski, przemyski, przeworski, puławski, radzyński, ropczycko-sędziszowski, rycki, rzeszowski, sandomierski, sanocki, stalowowolski, staszowski, strzyżowski, świdnicki z siedzibą władz powiatu w Świdniku, tarnobrzesci, tarnowski, tomaszowski z siedzibą władz powiatu w Tomaszowie Lubelskim, włodawski i zamojski;
- 2) rejon świętokrzysko-małopolski obejmujący powiaty: białobrzesci, bocheński, buski, częstochowski, jędrzejowski, kazimierski, Kielce miasto na prawach powiatu, kielecki, konecki, krakowski, lipski, miechowski, myślenicki, olkuski, opoczyński, ostrowiecki, pajęczański, pińczowski, piotrkowski, proszowicki, przysuski, radomski, Radom miasto na prawach powiatu, radomszczański, starachowicki, szydlowiecki, wielicki, włoszczowski, zawierciański i zwoleński;
- 3) rejon kujawsko-pomorski obejmujący powiaty: aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, chełmiński, ciechanowski, działdowski, elbląski, gnieźnieński, golubsko-

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...

dobrzyński, gostyniński, grudziądzki, iławski, inowrocławski, kolski, kwidzyński, lipnowski, malborski, mławski, mogileński, nakielski, nowomiejski, ostródzki, pilski, płocki, płoński, pułtuski, rypiński, sępoleński, sierpecki, szamotulski, sztumski, świecki, tczewski, toruński, tucholski, wąbrzeski, wągrowiecki, włocławski, złotowski i żuromiński;

- 4) rejon mazurski obejmujący powiaty: augustowski, białostocki, ełcki, giżycki, gołdapski, grajewski, kolneński, łomżyński, moniecki, olecki, ostrołęcki, piski, sejneński, sokólski, suwalski i węgorzewski;
- 5) rejon dolnośląski obejmujący powiaty: brzeski z siedzibą władz powiatu w Brzegu, dzierzoniowski, głogowski, głubczycki, gostyński, górowski, kępiński, kluczborski, kłobucki, legnicki, leszczyński, lubiński, milicki, namysłowski, nowosolski, nyski, oleski, oleśnicki, oławski, opolski, polkowicki, prudnicki, rawicki, średzki z siedzibą władz powiatu w Środzie Śląskiej, trzebnicki, wieluński, wołowski, wrocławski, wschowski, ząbkowicki i złotoryjski.

§ 2. Grupy odmian tytoniu przeznaczone do upraw w rejonach uprawy tytoniu są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Odmiany tytoniu należące do poszczególnych grup odmian tytoniu są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia rejonów uprawy tytoniu (Dz. U. Nr 80, poz. 863 oraz z 2005 r. Nr 210, poz. 1752).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Załącznik nr 1

Grupy odmian tytoniu przeznaczone do uprawy w rejonach uprawy tytoniu.

Lp.	Grupa odmian tytoniu	Rejon uprawy tytoniu
1.	Tytoń jasny, odmiany typu Virginia	lubelsko-podkarpacki, świętokrzysko-małopolski, kujawsko-pomorski, mazurski, dolnośląski
2.	Tytoń jasny, odmiany typu Burley	lubelsko-podkarpacki, świętokrzysko-małopolski, kujawsko-pomorski, mazurski, dolnośląski
3.	Tytoń ciemny suszony powietrzem	lubelsko-podkarpacki, świętokrzysko-małopolski, mazurski
4.	Tytoń ciemny suszony powietrzem, z możliwością dosuszenia i wędzenia	świętokrzysko-małopolski, kujawsko-pomorski

Załącznik nr 2

Odmiany tytoniu należące do poszczególnych grup odmian tytoniu

Lp.	Grupa odmian tytoniu	Odmiana tytoniu
1.	Tytoń jasny, odmiany typu Virginia	Virginia, Virginia D i jej mieszańce, Bright, Wiślica, Virginia, SCR IUN, Wiktoria, Wiecha, Wika, Wala, Wisła, Wilia, Waleria, Watra, Wanda, Weneda, Wenus, DH 16, DH 17, Winta, Weronika
2.	Tytoń jasny, odmiany typu Burley	Burley, Badischer Burley i jej mieszańce, Maryland, Bursan, Bachus, Bożek, Boruta, Tennessee 90, Baca, Bocheński, Bonus, NC 3, Tennessee 86, Tennessee 97, Bazył, Bms 3
3.	Tytoń ciemny suszony powietrzem	Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso, Paraguay i jej mieszańce, Dragon Vert i jej mieszańce, Philippin, Petit, Grammont (Flobecq), Semois, Appelterre, Nijkerk, Misionero i jej mieszańce, Rio Grande, Forchheimer Havanna lic, Nostrano del Brenta, Resistente 142, Goyano, mieszańce Geudertheimer, Beneventano, Brasile Selvaggio i podobne, Burley poddany fermentacji, Havanna, Prezydent, Mieszko, Milenium, Małopolanin, Makar, Mega
4.	Tytoń ciemny suszony powietrzem, z możliwością dosuszenia i wędzenia	Kentucky i jej mieszańce, Moro di Cori, Salento, Kosmos

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia odmian tytoniu stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33f ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr poz.).

Przy określeniu rejonów uprawy tytoniu uwzględniono zarówno kryteria przyrodnicze (głównie klimat i gleby), jak i pozaśrodowiskowe, tj. tradycyjnie wyodrębnione rejony uprawy tej rośliny oraz znaczenie uprawy dla gospodarki rolnej tych rejonów. Wyodrębniono 5 rejonów uprawy tytoniu: lubelsko-podkarpacki, świętokrzysko-małopolski, kujawsko-pomorski, mazurski i dolnośląski.

Wziąwszy pod uwagę, że:

- 1) tytoń jest rośliną, której uprawa, zbiór i przygotowanie do sprzedaży wymaga zastosowania specjalistycznych maszyn i urządzeń (duże koszty produkcji), a także stosownych umiejętności, które rolnik nabywa w trakcie wieloletniej praktyki;
- 2) rejony uprawy tytoniu zostały określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia rejonów uprawy tytoniu (Dz. U. Nr 80, poz. 863 oraz z 2005 r. Nr 210, poz. 1752)

- rejony uprawy tytoniu, określone w niniejszym rozporządzeniu, nie zmieniły się w porównaniu z rejonizacją określoną w wyżej wymienionym rozporządzeniu z 2004 r.

Przyjęcie rozporządzenia umożliwi wywiązanie się Polski z obowiązku przekazania Komisji Europejskiej informacji o rejonach uprawy tytoniu oraz grupach odmian tytoniu przeznaczonych do uprawy w poszczególnych rejonach.

W załączniku nr 1 do rozporządzenia zostały określone grupy odmian tytoniu przeznaczone do uprawy w poszczególnych rejonach, natomiast w załączniku nr 2 - odmiany tytoniu należące do poszczególnych grup odmian tytoniu. Odmiany zawarte w załączniku nr 2 obejmują wszystkie odmiany tytoniu dopuszczone do uprawy w Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do producentów surowca tytoniowego oraz Agencji Rynku Rolnego.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację na rynku pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz wysłany do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Krajową Radę Izb Rolniczych oraz Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego i Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego.

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia.....2006 r.

w sprawie maksymalnej stawki płatności dla producentów surowca tytoniowego

Na podstawie art. 33f ust. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się maksymalną stawkę płatności dla producentów surowca tytoniowego za surowiec pochodzący ze zbiorów w 2006 r. w wysokości:

- 1) euro za 1 kilogram surowca tytoniowego — w przypadku tytoniu jasnego - odmian typu Virginia;
- 2) euro za 1 kilogram surowca tytoniowego — w przypadku tytoniu jasnego - odmian typu Burley, tytoniu ciemnego suszonego powietrzem oraz tytoniu ciemnego suszonego powietrzem z możliwością dosuszenia i wędzenia.

§ 2. Do przeliczania stawek płatności, o których mowa w § 1, stosuje się kurs wymiany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2808/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie (Dz. Urz. UE L 160 z 26.6.1999, str. 48, z późn. zm.).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...
2-31-om

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie maksymalnej stawki płatności dla producentów surowca tytoniowego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33f ust. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr ... poz.).

Płatności dla producentów surowca tytoniowego będą realizowane do maksymalnej wysokości krajowej koperty płatności uzupełniających do tytoniu. Koperta ta zostanie określona na podstawie dotychczas obowiązującej krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego (37.933 tony) przyznanej Polsce przez Radę Unii Europejskiej (załącznik nr 12 do Traktatu Akcesyjnego) na lata 2004–2005 r., tj. wielkości, która od 2006 r. jest wykorzystywana wyłącznie do określania maksymalnej krajowej koperty płatności uzupełniających dla plantatorów tytoniu.

Płatności dla producentów surowca tytoniowego będą wypłacane do każdej ilości surowca tytoniowego wyprodukowanej w Polsce w ramach umów na uprawę tytoniu. Takie rozwiązanie powoduje konieczność stosowania redukcji maksymalnej stawki płatności w przypadku, gdy faktyczna produkcja w danym roku zbiorów przekroczy dotychczasową krajową kwotę produkcji. Tak więc maksymalna stawka płatności zostanie wypłacona producentom, w przypadku produkcji równej lub niższej niż 37.933 tony.

Z uwagi na fakt, iż tytonie jasne - odmiany typu Virginia charakteryzują się wyższymi kosztami suszenia i przygotowania surowca do sprzedaży, projektowana stawka płatności została zróżnicowana pomiędzy grupami odmian tytoniu, tj.:
..... za 1 kg tytoniu jasnego - odmian typu Virginia oraz za 1 kg pozostałych odmian tytoniu.

Projektowane maksymalne stawki płatności są zgodne z maksymalnymi stawkami określonymi w decyzji Komisji z dnia zezwalającej na uzupełnianie płatności bezpośrednio w Polsce na rok 2006.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2808/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie Dz. Urz. UE L 160 z 26.6.1999, str. 48, z późn. zm., terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień 1 października roku, na który pomoc jest przyznawana. Kurs ten wyniósł w 2006 r. PLN za 1 euro.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do producentów surowca tytoniowego oraz Agencji Rynku Rolnego.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia spowoduje skutki dla budżetu państwa. W przypadku realizacji płatności uzupełniających do całej zakontraktowanej w 2005 r. ilości surowca tytoniowego konieczne będzie zaangażowanie środków krajowych w wysokości Środki te będą odpowiednio niższego w przypadku niższego skupu surowca tytoniowego. Zadanie to zostanie zrealizowane ze środków uruchamianych z poz. 10 rezerw celowych budżetu Państwa, które będą przekazywane na zwiększenie dotacji celowej dla Agencji Rynku Rolnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia przyczyni się do poprawy warunków konkurencji polskich producentów surowca tytoniowego na wspólnym rynku UE.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy oraz na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny oraz na rynek pracy na obszarach objętych rejonizacją uprawy tytoniu, poprzez utrzymanie dotychczasowych upraw na terenach dotkniętych wysokim bezrobociem, charakteryzujących się dużym rozdrobieniem gospodarstw oraz brakiem alternatywnych źródeł dochodów.

Przyjęcie stawki płatności dla producentów surowca tytoniowego w projektowanej wysokości pozwoli na utrzymanie wielu miejsc pracy w gospodarstwach produkujących tytoń. Ponadto będzie miało pośredni wpływ na zatrudnienie pozarolnicze, np. w zakładach wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, w przemyśle wytwarzających środki produkcji dla rolnictwa itd.

5. Poddanie projektu rozporządzenia pod konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz wysłany do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Krajową Radę Izby Rolniczych oraz Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego i Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie maksymalnej stawki płatności dla producentów surowca tytoniowego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 33f ust. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr ... poz.).

Płatności dla producentów surowca tytoniowego będą realizowane do maksymalnej wysokości krajowej koperty płatności uzupełniających do tytoniu. Koperta ta zostanie określona na podstawie dotychczas obowiązującej krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego (37.933 tony) przyznanej Polsce przez Radę Unii Europejskiej (załącznik nr 12 do Traktatu Akcesyjnego) na lata 2004–2005 r., tj. wielkości, która od 2006 r. jest wykorzystywana wyłącznie do określania maksymalnej krajowej koperty płatności uzupełniających dla plantatorów tytoniu.

Płatności dla producentów surowca tytoniowego będą wypłacane do każdej ilości surowca tytoniowego wyprodukowanej w Polsce w ramach umów na uprawę tytoniu. Takie rozwiązanie powoduje konieczność stosowania redukcji maksymalnej stawki płatności w przypadku, gdy faktyczna produkcja w danym roku zbiorów przekroczy dotychczasową krajową kwotę produkcji. Tak więc maksymalna stawka płatności zostanie wypłacona producentom, w przypadku produkcji równej lub niższej niż 37.933 tony.

Z uwagi na fakt, iż tytonie jasne - odmiany typu Virginia charakteryzują się wyższymi kosztami suszenia i przygotowania surowca do sprzedaży, projektowana stawka płatności została zróżnicowana pomiędzy grupami odmian tytoniu, tj.:
..... za 1 kg tytoniu jasnego - odmian typu Virginia oraz za 1 kg pozostałych odmian tytoniu.

Projektowane maksymalne stawki płatności są zgodne z maksymalnymi stawkami określonymi w decyzji Komisji z dnia zezwalającej na uzupełniające płatności bezpośrednie w Polsce na rok 2006.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2808/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie Dz. Urz. UE L 160 z 26.6.1999, str. 48, z późn. zm., terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień 1 października roku, na który pomoc jest przyznawana. Kurs ten wyniósł w 2006 r. PLN za 1 euro.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do producentów surowca tytoniowego oraz Agencji Rynku Rolnego.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia spowoduje skutki dla budżetu państwa. W przypadku realizacji płatności uzupełniających do całej zakontraktowanej w 2005 r. ilości surowca tytoniowego konieczne będzie zaangażowanie środków krajowych w wysokości Środki te będą odpowiednio niższego w przypadku niższego skupu surowca tytoniowego. Zadanie to zostanie zrealizowane ze środków uruchamianych z poz. 10 rezerw celowych budżetu Państwa, które będą przekazywane na zwiększenie dotacji celowej dla Agencji Rynku Rolnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia przyczyni się do poprawy warunków konkurencji polskich producentów surowca tytoniowego na wspólnym rynku UE.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy oraz na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny oraz na rynek pracy na obszarach objętych rejonizacją uprawy tytoniu, poprzez utrzymanie dotychczasowych upraw na terenach dotkniętych wysokim bezrobociem, charakteryzujących się dużym rozdrobnieniem gospodarstw oraz brakiem alternatywnych źródeł dochodów.

Przyjęcie stawki płatności dla producentów surowca tytoniowego w projektowanej wysokości pozwoli na utrzymanie wielu miejsc pracy w gospodarstwach produkujących tytoń. Ponadto będzie miało pośredni wpływ na

zatrudnienie pozarolnicze, np. w zakładach wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, w przemysłach wytwarzających środki produkcji dla rolnictwa itd.

5. Poddanie projektu rozporządzenia pod konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi: <http://www.minrol.gov.pl> oraz wysłany do oceny przez organizacje społeczno-zawodowe, a w szczególności: NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Zarząd Zawodowego Związku Pracowników Rolnictwa RP, Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”, Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federację Związków Producentów Rolnych, Krajową Radę Izb Rolniczych oraz Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu w Lublinie, Polski Związek Plantatorów Tytoniu w Krakowie, Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego i Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 348 /06/DP/md

Warszawa, 15 *lutego* 2006 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Sekretarza Stanu, Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (pismo nr RM-10-22-06) pozwalam sobie przedstawić następującą opinię:

- I. Przedłożony projekt ustawy określa nowe ramy organizacji rynku tytoniu, związane z reformą rynku tytoniu wprowadzoną rozporządzeniem Rady (WE) z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz dostosowujące je w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwy, Łotwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej.
- II. Projektodawca w uzasadnieniu przywołuje wyjaśnienia uzyskane od Komisji Europejskiej, zgodnie z którymi te państwa członkowskie, które zdecydowały się na zastosowanie uproszczonego systemu płatności bezpośrednich (SAPS), powinny wprowadzić

rozwiązania prawne zbliżające je do systemu stosowanego w krajach, stosujących system jednolitej płatności obszarowej (SPS).

- III. Projektowana nowelizacja wprowadza również zmiany dotyczące rynków owoców i warzyw, związane z koniecznością przekazywania określonych informacji Komisji Europejskiej oraz dotyczące rynku chmielu - są to zmiany o charakterze porządkowym, polegające na doprecyzowaniu brzmienia przepisów traktujących o uznawaniu grup producentów.

W konkluzji należy stwierdzić, że projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego jest zgodny z prawem Unii Europejskiej

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Krzysztof Jurgiel
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi